

האנשים החשובים הרבים שורמו לחתונת בנו באו בגלל קישוריה עימו בעבר או בגלל מיליוני הדולרים שיש לו היום.

ברשותו של נימרוד שש וילת בסביון. הוא גם קנה לא מזמן את "הבית הלבן" — המפלצת הארכי-טקטונית הבנויה בסיגנון אמריקה הקולוניאלית, שזמן רב לא נמצאו לה קונים, בגלל המחיר האסטרונומי שדרר בו בעליה בעבודה.

בביתו של נימרודי עובדים באופן קבוע עשרה משרתים, הרואים לניקיון ולשרותים השונים, נימרודי עצמו מחלק את זמנו בין ארמונו שבסביון לוילה שלו במרכז מנהטן, שבו מחיר כל מטר מרובע נקוב בהרבה מאור אלפי דולרים. מי שהגיע לוילה של נימרודי במנהטן סיפר, כי בכאן התקבל עליידי צבא קטן של משרתים, שפשוט התאמצו להנעים עליו את שהותו, עד לכאן של בעל-הבית.

בחתונת עופר, בנו של נימרודי, לא חסך האב העשיר באמצעים. את טונות המזון המשובח בישרו במלון דן, בגינת הארמון של סוחר-הנשק, שיטחה כארבעה דונם, ניכנו מינונים רבים, שכל אחד הציע מיבחר מסחרר של מזון ומשקאות. את הארוחה שיראו תו כמה עשרות בארמנים, מלצרים, טבחים ומומחים לגריל, ליד כרי כתי-השחיה בנותת רחבת-ידיקודים, שי צויהה בצורה-האורה החדישה וה משוכלל ביותר. את מוסיקת-הרוק סיפקה תזמורת הטלילת, בניצוחו של דויד קריבושה.

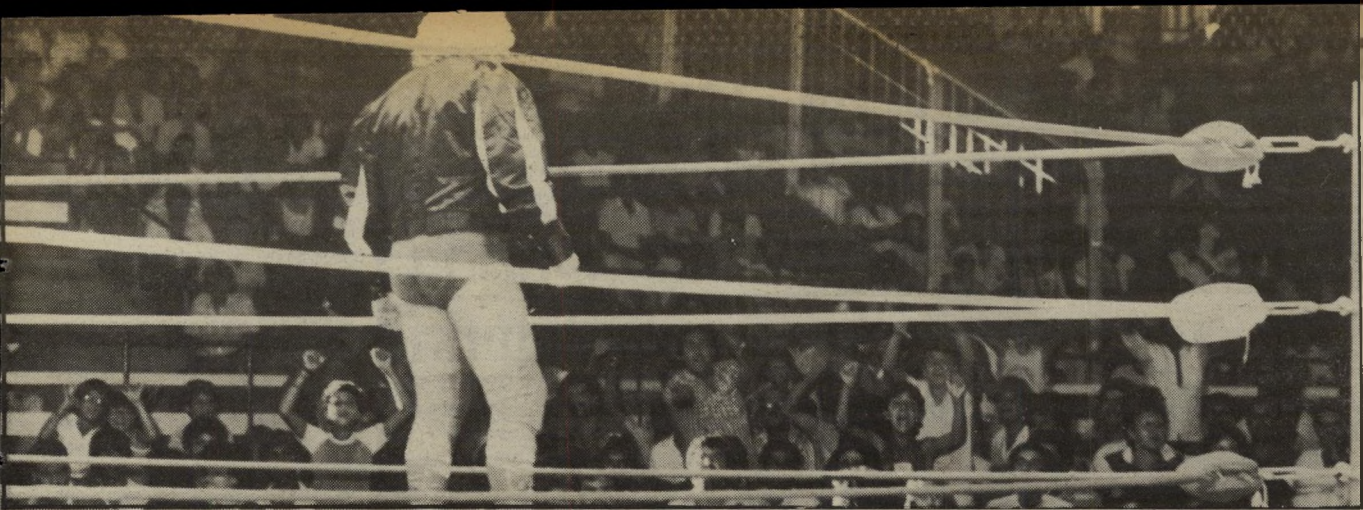
על הרשאים הנרחבים ובין השיחים האקוטיים, שקושטו כאלפי מנורות זעירות, אפשר היה לראות את הצמרת המדינית והכלכלית של המדינה. שר-המסחר והתעשייה אריאל שרון עמד הרחק מעט מן הקהל והיטיב את ליבו בסלט מוכתר, כששומר-ראשו הצמוד פוקח עליו עין. מנכ"ל מישור החוף דויד קמחי התחכך עם שרי-האוצר יצחק מודעי, שלא טעם דבר מן הכיבוד. שרי-הביטחון יצחק רבין הסתכל בהתפעלות באוהל הכדורי הענק, שנבנה ליד הארמון, ובו מזוג לאורחים קפה מקנקני-חושט ענקיים. המוזגים התדרו בתלבושות כדויות מסורתיות. מישפת פרס יוצגה עליידי ג'יגי פרס, אחיו של ראש-הממשלה, שלעס בשקיקה ירך של אוז צלוי. האח הבכור, שימון, הגיע רק סמוך לחצות, מלווה בשומר-ראשו, וזכה בנישיקה מפיו של בעל-השימחה. ניצב המישורה צבר בר, מי שהיה מפקד מישור-הגבול וראה עצמו מועמד לכהונת-מפכ"ל, הסתובב ליד מיונו הבשרים, שם העתירו המלצרים על צלחות-הארוחה בשר בקר, הודו, אווים, כרווים, יונים צליות ור נקניקים, מתוך שורה אין סופית של ספייט-חושט נוצצים, שתחתיהם בערו תלילות כוהל, שנעודו לשמור על חומם של המטעמים.

חבר-הכנסת אברהם שפירא שומר כנראה על דיאטה, ובוודאי כשרות. הוא לא טעם מן הכיבוד, ותחת זאת נתענג על סיגרה-הבאבא הריתני שהעניק לו המארז. בהיה להבחין 1500 מוזמנים אפשר לקבל את ההבחין בכנאקים מ'זנבה, סוחר-ינישק מכל העולם, פרקליטים מלונדון ואפילו אמרגן צמרת אחר, אברהם (פשל) דשא, שבא עם גברי בנאי מהג-ששים.

כל הערב הונצח כשלוש מצלמות ודיאו, שהופעלו עליידי צוותי טלוויזיה מטעם אולפני הרצליה. על מלאכת הצילום ניצח הבימאי יגאל שילון.

מי שנעדרו מטקס-החתונה היו לקוחותיו הטובים של נימרודי מאזור המיפרץ הפרסי. לפי פירסומים זרים, מעורב נימרודי באספקת נשק לצדדים הלוחמים במלחמת איראן-עיראק.

בכל הערב עמד יעקב נימרודי בכניסה לחצר והקפיד לחבק ולנשק כל אחד שהגיע.

"בן-זונה!" צעק הקהל לעבר המתאבק, הרע"ב, היכל הספורט" בחל-אביב

הטוב, הרע והמביישים

הוא הכי הכי. הפנים שלו — הווי והגוף! הוא פשוט מקסים. חוץ מזה, הוא מתאבק ביושר, לא כמו ג'ינו, שכל הזמן מרמה". אמא של כרמית: "הוא-ואריקים הם

מתאבק אחר: מייק ואן-אריק, קווין ואן-אריק, בריאן אריאס, סקוט קייסי, אייס-מאן, ג'ון מנטל. ובצד: באהבה, מכרמית, מושבניקית". הרי א-אפשר לצפות מבני הנפילים

שמועה עקשנית טוענת, שהטובים ב-כריכה. חבורת המעריצים מונסק לכריכה. משם שועטת לפיתחו של חדרר האוכל. אחר-כך רובצים, תשושים, סמוך

השבוע, כך נרמה, התרוקן צפון הארץ מתושביו. כל מי שקולט בקול התיקוזה את קרבות חבורת ה"טובים" של חבורת ואן-אריק נגר ג'ינו ו"הרעים", הודרו ונסע לתל-אביב, לחוות כמתאבקים.

הולכי-רכיל מרושעים ליחשו ש"הקרבות מבויימים, שמכה היא לא מכה, וגם הרחיפות והסטירות ושאר הפעלר לים היו מבויישים את העלוב שבחניכי ההיאבקות החופשית האמיתית. איריס ארבע, ממושב חזון ליד כר-מיאל: "לא, מה פיתאום? שום דבר לא מבויים!" בחזון היא השאירה לול וארבעה ילדים קטנים ובאה, עם בעלה, לגלות סוף-סוף מי צודק: היא, או הרכלנים הקטנוניים.

היכל הספורט בינדיאליהו מלא מפה לפה. הקריין מודיע שבהיאבקות החופשית יש כמה כללים, שאינם חופשיים: אסור למרס ערות, לנשוך, לשרוט ולדחוף אצבעות לעיניים או לכל מקום אחר. מנצח הוא מי שמצמיד את כיתפי יריבו למיון במשך שלוש שניות רצופות.

שני גושי-שרירים — ומה לעשות, גם שומן — עולים יורה. הם מת-רוצצים כמקוינים טירונים, מעקמים זה לזה ידיים, מכים זה את זה בקלילות בלתי-מיקצועית, ובעיקר: קופצים ב-אוויר תוך השמעת קריאות משונות. אלא שגם כטירוף יש סדר. ואכן, כאן הכל כרוך ומוכן. הטוב משתולל בהגינות, מכה רק איפה שמותר. הרע לובש ארשת כעושה, מתקוטט עם השופט, מכה שלא עליפי הכללים. אגדת קין והבל במהדורה ספורטיבית. הגברים נקבל מקווים שאי-פעם גם הם ייהפכו לוואן-אריקים, נשים מודק נות מחליפות לרצע בעל עיף ומדול-דל במיק קווין ואן-אריק.

אלון אברהם, 58, ממושב נחמיה: "אני אוהב את המישפתה. איזה מישיפתה נהדרת!"

אחמד זריני, 24, מכפר טורען ב-גליל: "הם כלי-כך ישרים. משחקים יפה. אצלנו בכפר, בכל יום שבת ב-8.00 בערב, א-אפשר לראות אף אחד ברחוב. כולם יושבים בבית, רואים את אייס-מאן וואן-אריק בטלוויזיה".

מחירו של כל כרטיס כניסה למופע: 20 אף שקל. המחיר כולל: צעקות-כזו למרא כל רע, ניפנוף ידיים וכרזות למראה הטובים. המהדרין מקללים פה ושם, פושטים חולצה ומנסים להתקרב לזורה.

מהדרין-שבמהדרין נקבצו כל בוקר בפתחו של מלון אס-טוריה. שם מתאכנסים הטובים, ילדים וילדות מתרוצצים עם הוריהם ומצ-למות זעירות במיסדרונות בית-המלון.

המונים מריעים מאות מעריצים המתינו לטובים והרעים. כשהגיעו הרעים מצרו ההמונים בקריאות-בוז, בקללות ואף יידו בהם חפצים. כשהגיעו הטובים הניפו המעריצים את ידיהם ופרשו כרזות, שעליהן מודבקות תמונותיהם של המתאבקים. בתוספת: אני אוהבת אתכם".

מישפתה טובה. עושים כבוד לאבא שלהם. אנשים מאוד נחמדים". צרות היסטוריות, מלות בריצת-אמוק אל דלת-הכניסה, קוטעות את ההשתפכות הרגשית. חבורת המתאב-קים מגיעה לבית-המלון. עכשיו הזמן לפעול.

אמא של כרמית מכינה כראגה בבית השועטת קדימה. לפני כמה חודשים הגיע קווין ואן-אריק לנהריה. כרמית נסעה לנהריה, נעמדה מולו והתחילה לרעוד בכל הגוף. חששתי שעוד רקה והילדה שלי מקבלת הת-קטל-לב ומתה. אחר-כך היא מאוד הצטערה על שמרוב התרגשות לא הצליחה לרכר איתו. התחננה שנשלח אותה לארצות-הברית להיפגש עם ואן-אריק.

אל תדאגי, כרמית, הם עוד יגיעו לארץ — אמרתי לה. והנה, הם בארץ, והחלום של כרמית מתגשם".

כך נראה החלום של כרמית: גיל: 21. מישקל: 100 קילוגרם. גובה: 1.96 מטר. שיער: בלונדי. עיניים:

שירעו מה זה אנך-מנחם. מצד שני, קשה להתעלם מהיחוס המושבי. כך הוחלט על ניסוח סולידר, הכתוב בכתב-יד ילדותי, מתפנק.

כרמית: "כולם מקסימים, אבל מייק

לחוריי-הנפילים ומחליפים סיפורי ואן-אריק כחוויות אייס-מאן. במשך שבוע ימים שהים הוואך אריקים וחבורת המתאבקים שלהם בישראל. חצי שעה מתוך השבוע הוקרן רשה למועדון מעריציהם הישראלי.

שבוע ימים לפני הביקור נערכה הגרלה ככל סניף מעריצים איזורי. חמישה מאושרים עלו בגורל. מיכתב בהול נשלח לבתייהם: "אנו שמחים להודיע לכם שנבחרתם להיפגש עם האחים ואן-אריק וחבורתם".

שעתיים לפני המועד הנקוב בהוד מנה כבר התקבצו המעריצים והוריהם באולם-הכניסה של מלון אסטוריה. כרמית, בת 14 וחצי, ממושב אבך מנחם בגליל, באה עם אמה. בשעה 8.30 בבוקר יצאו מהמושב השאירו מאחוריהם עדר-עיונים, מטעית-פוחים ומישפתה עניפה, שתגיע למחרת היום, כדי לחוות במופע ההיאבקות. בבית, כאנך-מנחם, הכינו כרמית והאמא שישה ורדייב צהובים, לכל ורד מצמד כרטיס שבו שם של

הלפרין אומר:

רפאל הלפרין, מי שהיה אלוף העולם בהיאבקות חופשית במשך 11 שנים: אנחנו נלחמנו על חיינו. זה היה או אני או אתה. 20 פעמים נפצעתי ואושמתי בבתי-חולים. היום המתאבקים שוי ניס. זו לא מלחמה אמני תית. הם רק רוצים לשעשע את הקהל".